

er en Forudsætning, som jeg haaber, at ogsaa Bedkommende ville have den sunde Forstand at begribe. Jeg skal altsaa med denne Reservation erklære, at jeg stemmer for Summen, uden at deri skal ligge den allermindste Anerkjendelse af Lovligheden af det Organ, hvortil den for en stor Deel skal bruges, og uden at derfra enten imod mig eller nogen Anden skal kunne hentes noget som helst Argument, for at jeg skulde bøie mig for hvad det saakaldte Rigsraad maatte behage at gjøre eller ikke gjøre.

Kirck: Efter hvad jeg tillod mig at udtale, da Sagen om Grundlovsforandringen var for, er det givet, at jeg ikke kan billige denne Sums Opførelse her, ligesaa lidt som jeg agter at stemme for den. Den ærede sidste Taler har vistnok oplyst os tilstrækkeligt, hvortil denne Sum skal anvendes, saa det vil være unødvendigt at spilde et eneste Ord mere derpaa, men med alt Dette kan jeg ikke komme til den Selvovervindelse at give mit Samtykke til Penge, der skulle anvendes til at conferere eller underhandle med en efter min Mening aldeles ulovlig Institution. Jeg skal derfor for mit Bedkommende stemme imod Summen, og som Følge deraf ogsaa frasælde enhver Reservation.

B. Christensen: Jeg troer ikke, at Noget, hverken i Regjeringen eller i Folket, vil mis skjende, at, naar Rigsdagen bevilger den heromhandlede Sum, saa er det paa ingen Maade derved indrømmet, at man erkjender, eller at man ikke misbilliger det, hvorom der her er Tale. Jeg agter derfor, idet jeg henholder mig til den Reservation, der ogsaa i dette Thing er tagen med Hensyn til disse Udgifter af den ærede Landsstingsmand fra Beile (Lehmann), at stemme derfor.

Blom: Jeg vil spørge, om det ikke var nødvendigt, at vi her i Thinget Alle som Een erklærede, at vi kun antog den Paragræf med den af Landsstingsmanden for Beile (Lehmann) fremsatte Reservation.

Formanden: Der er ingen Anden, der har Ordet end den, Formanden giver det.

B. Christensen: Ja, med Hensyn til den sidste Uttring fra min høitærede Gjenbo skal jeg tillade mig at bemærke, at det vistnok ikke er fornødent, at denne Reservation udtal-

les, da den upaatvivleligt meget tilstrækkeligt og meget ligefrem fremgaaer af den hele Forhandling, som denne Post har været undergiven.

Finantsministeren: Jeg vil blot tillade mig den almindelige Bemærkning, som dog ogsaa kan finde Anvendelse ved nærværende Leilighed, at, naar der foreligger et bestemt Forslag, saa er det det, der stemmes over, og alle Reservationer, der ikke ere stillede og afstemte, kunne formeentlig aldeles ikke siges at være vedtagne af den stemmende Forsamling. Her staaer ganske tydeligt, hvad der er tilstøttet, nemlig, at der til Udgifter ved Fællessforfatningens Indførelse forlanges disse 32,000 Rd.; hvorledes det er Regjeringens Hensigt at bruge dem, har den jo aldrig lagt Skjul paa. Men, at ville drage videregaaende Conseqventer af Bevillingen, end hvad der saaledes ligger i Ordene selv, har heller ikke nogenstunde været Regjeringens Mening.

Lehmann: Idet jeg erklærer mig aldeles enig med den ærede Finantsminister, skal jeg blot tilbagefalde i hans Erindring den Uttring af mig, at jeg vil votere Udgiften, som den er forlangt, og kun reservere mig imod alle Conseqventer af den Kundskab, som jeg ingenlunde har villet fornægte at have om den Anvendelse, man agter at give samme.

Da ellers Ingen ønskede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved Lovforslaget § 26 (See Anhang Sp. 740) vedtoges med 41 Stemmer mod 2.

Derefter fattes successivt Lovforslaget §§ 27—33 under Forhandling, og, da Ingen begjærede Ordet, under Afstemning, hvorved de eenstemmigt vedtoges, saaledes som de findes i Anhanget Sp. 741—742, paa følgende Maade:

§ 27	med 42	Stemmer.
§ 28	— 43	—
§ 29	— 41	—
§ 30	— 39	—
§ 31	— 40	—
§ 32	— 39	—
§ 33	— 40	—